Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	1Co/668/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7612217375
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Tutko
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2015:7612217375.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 19.3.2014 č.k. 5C/64/2012-110 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobný návrh zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Ďalej poukázal na tvrdenia žalobcu v žalobách, že žalobcom tvrdená škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v Spišská Nová Ves v exekučných konaniach, v ktorých na základe jeho návrhu ako oprávneného (veriteľ zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobcom označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NP) čím reálne ohrozil jeho legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jeho pohľadávky a vystavil jeho oprávnené záujmy riziku insolvencie a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná na jeho žiadosť pozitívne nereagovala.

Uznesením č.k. 5C/64/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 súd spojil, s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 5C/64/2012, 5C/81/2012, 5C/82/2012, 5C/83/2012, 5C/108/2012, 5C/122/2012, 5C/124/2012, 5C/150/2012, 5C/172/2012, 5C/179/2012 s tým, že konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. 5C/64/2012.

V žalobách označených ako ISTINA RS (vedených pod sp. zn. 5C/82/2012, 5C/124/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá mu už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ako i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tvrdiac, že exekučný súd v rozpore so zákonom konal nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu a vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom, čím došlo k zmareniu vymožiteľnosti jeho majetkového práva.

V žalobách označených ako NZP (vedených pod sp. zn. 5C/64/2012, 5C/108/2012, 5C/122/2012, 5C/150/2012, 5C/172/2012, 5C/179/2012) a tiež v žalobách označených ako NP (vedených pod sp. zn. 5C/81/2012, 5C/83/2012) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia exekučný súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na deň 19.3.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov konania zachovaná. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, podal opätovne návrh na prerušenie konania. Súd preto pojednával v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov konania.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/486/2011 (pripojeného k sp. zn. 5C/64/2012) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Y. Y. pre vymoženie 294 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 21573/09 zo dňa 20.1.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu dňa 21.7.2011. Súd uznesením zo dňa 3.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2011. Uznesením zo dňa 4.1.2012 z č.l. 18 bolo exekučné konanie zastavené a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.2.2012.

Z exekučného spisu sp.zn. 16Er/209/2010 (pripojeného k sp. zn. 5C/81/2012) bolo zistené, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 26.4.2010. Exekúcia bola vedená proti povinnému U. U. o vymoženie 1 564 eur. Dňa 28.4.2010 súd vydal vo veci poverenie.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/47/2010 (pripojeného k sp. zn. 5C/82/2012) bolo zistené, že dňa 1.2.2010 bol spísaný u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej R. T. pre vymoženie 1181,18 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19200/09 zo dňa 23.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 19.2.2010. Keďže z predloženého exekučného titulu bolo zrejme, že exekúcia bola vykonávaná na základe spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o úvere č. XXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, súd dňa 24.2.2010 žiadal súdneho exekútora o predloženie citovanej zmluvy so všeobecnými úverovými podmienkami. Dňa 15.3.2010 súdny exekútor oznámil súdu, že požadované písomnosti nepredloží a následne súd 12.4.2010 opätovne požiadal právneho zástupcu oprávneného na predloženie požadovaných listín a urgoval ho dňa 20.7.2010. Až dňa 13.9.2010 oprávnený požadované listiny predložil. Súd uznesením zo dňa 28.9.2010 z č.l. 17 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Na základe odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením 14CoE/104/2010-34 zo dňa 30.12.2010 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.2.2011. Uznesením zo dňa 3.3.2011 z č.l. 46, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.3.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/551/2011 (pripojeného k sp. zn. 5C/83/2012) súd zistil, že dňa 17.6.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh

na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Ľ. G. pre vymoženie 218 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03015/11 zo dňa 9.5.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 15.8.2011 a dňa 8.9.2011 súd vydal poverenie pre exekútora.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/573/2010 (pripojeného k sp. zn. 5C/108/2012) súd zistil, že dňa 19.7.2010 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. Š. pre vymoženie 576 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03212/10 zo dňa 5.5.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu dňa 23.9.2010. Uznesením zo dňa 7.10.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na základe odvolanie oprávneného, ktoré oprávnený následne vzal späť, Krajský súd v Košiciach odvolacie konanie zastavil dňa 31.1.2011. Uznesením zo dňa 20.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu sp.zn. 16Er/614/2010 (pripojeného k sp. zn. 5C/122/2012) súd zistil, že dňa 5.8.2010 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej U. M. pre vymoženie 258 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04173/10 zo dňa 26.5.2010. Prípisom zo dňa 5.11.2010 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie zmenky. Zmenka bola súdu predložená dňa 22.11.2010 a uznesením zo dňa 10.12.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.1.2011 a uznesením z č.l. 20 zo dňa 3. 2. 2011 bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/588/2010 (pripojeného k sp. zn. 5C/124/2012) bolo zistené, že dňa 26.7.2010 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej U. F. pre vymoženie 1468,94 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15408/09 zo dňa 19.10.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 30.9.2010. Keďže z predloženého exekučného titulu bolo zrejme, že rozhodcovský súd rozhodol na základe zmenky vystavenej oprávneným, súd si dňa 5.11.2010 vyžiadal od súdneho exekútora predloženie zmenky. Zmenka bola súdu doručená dňa 22.11.2010. Súd uznesením zo dňa 13.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.1.2011. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 3.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.2.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/232/2010 (pripojeného k sp. zn. 5C/150/2012) súd zistil, že dňa 25.3.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej U. Ž. pre vymoženie 355 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 23569/09 zo dňa 2.2.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu dňa 10.5.2010. Výzvou zo dňa 23.9.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmenky č. XXXXXXX a súdu bola zmenka predložená dňa 18.10.2010. Súd uznesením zo dňa 2.11.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený, ktoré následne vzal späť, a preto Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.3.2011 č.k. 3CoE/559/2010-35 odvolacie konanie zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 14.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2011.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/485/2011 (pripojeného k sp. zn. 5C/172/2012) súd zistil, že dňa 17.5.2011 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného - žalobcu proti povinnému L. Č. pre vymoženie 717,65 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03193/10 zo dňa 5.5.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu dňa 21.7.2011. Súd uznesením zo dňa 3.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.11.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 2.2.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.2.2012.

Z exekučného spisu sp. zn. 16Er/507/2011 (pripojeného k sp. zn. 5C/179/2012) súd zistil, že dňa 25.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. F. pre vymoženie 374 eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02270/11 zo dňa 14.4.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 28.7.2011. Súd uznesením zo dňa 3.10.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.10.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 4.1.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.1.2012.

V tejto súvislosti súd podotkol, že obsah týchto spisov bol súdu známy z jeho rozhodovacej činnosti a tieto skutočnosti v zmysle § 121 O.s.p. nie je potrebné preukazovať.

Tiež uviedol, že Krajský súd v Košiciach o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom v žalobnom návrhu rozhodol uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 3NcC/45/2012 - 15, v ktorom sa zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov súdu prvého stupňa v danej veci, pričom o sťažnosti žalobcu proti tomu uzneseniu ústavný súd rozhodol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 tak, že ju odmietol. Z uvedených dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Po právnom posúdení veci podľa ust. § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c/, d/, § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5 Cdo 439/2012, sp. zn. 6 Cdo 290/2012) a Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011) dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

Uzavrel, že nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup exekučného súdu posudzovanie zákonnosti exekučných titulov - rozhodcovských rozsudkov, pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v rámci exekučného konania (v exekučných konaniach označených v žalobách ISTINA RS). Uviedol, že v týchto žalobách uvedených exekučných veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko ani jedno žalobcom označené rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť.

S prihliadnutím na skutočnosť, že v žalobcom označených exekučných veciach boli exekučnými titulmi rozsudky rozhodcovského súdu, kde sa exekučný súd zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami oprávneného žalobcu a vec posudzoval nielen podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj podľa zák. č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, i Smernice č. 93/13/EHS, ako nedôvodné vyhodnotil i žaloby označené ako NZP, majúc pritom pripojenými exekučnými spismi za preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté potom, ako po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli exekučným súdom žiadané správy, resp. podklady od oprávneného, ktoré museli byť súdom aj urgované a ktorých vyžiadanie a posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. I. ÚS 476/2012 a doplnil, že sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, podané na súde dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, boli v zmysle odpovede Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. Na základe uvedeného potom vyvodil, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu v ním označených exekučných veciach, t.j. v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno.

Ako nedôvodné vyhodnotil i žaloby označené ako NP. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 16Er/209/2010 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.4.2010 a že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom

dňa 28.4.2010. Poverenie teda bolo vydané exekučným súdom v 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora súdu. Zo spisu 16Er/551/2011 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 15.8.2011 a že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdom dňa 8.9.2011.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že procesne úspešnej žalovanej ich náhradu nepriznal, nakoľko v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku trovy konania nevyčíslila a zo spisu žiadne jej trovy nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdený skutkový stav. V závere súdu vytkol, že nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom a ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode. A tiež, že súd mal pred samotným rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť osobitne o návrhu na prerušenie konania. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo vzťahu k napadnutému výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú irelevantné, a to predovšetkým z nasledujúcich dôvodov:

Z obsahu spisu plynie, že žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podal sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a rozhodnutie v predmetnej veci závisí od vyriešenia tejto otázky, ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo

medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p..

Predovšetkým odvolací súd je toho názoru, že samotné podanie ústavnej sťažnosti žalobcom na ústavnom súde nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde toto konanie nemôže ovplyvniť.

O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 3NcC/45/2012-15, proti ktorému bola síce zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavný súd SR, ústavný súd však túto sťažnosť odmietol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11. Naviac o návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že vo veci rozhodol vylúčený sudca, súd prvého stupňa už raz rozhodol, a to uznesením č.k. 5C/64/2012-61 zo dňa 27.6.2013, ktorým jeho návrh zamietol. Uvedené uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach č.k. 1Co/356/2013-82 zo dňa 28.8.2013.

Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhov žalobcu na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tieto dôvody nie sú relevantnými dôvodmi na prerušenie konania (a ani na odročenie pojednávania).

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Po preskúmaní spisu odvolací súd zistil, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 27.6.2013 a následne na termín 19.3.2014, na ktorom vo veci súd rozhodol.

Pojednávanie nariadené na deň 27.6.2013 bolo odročené za účelom rozhodnutia o návrhu žalobcu na prerušenie konania potom. Na pojednávaní konanom dňa 19.3.2014 súd rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 101 ods. 2 .O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 19.3.2014 bolo doručené dňa 17.2.2014 právnemu zástupcovi žalobcu ako i žalovanej /č.l. 93/. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 19.3.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobcovi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Žalovaná svoju neúčasť na tomto pojednávaní neospravedlnila. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 13.3.2014 žiadal toto pojednávanie zrušiť a konanie prerušiť z dôvodu podania ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd prvého stupňa prejednal vec na pojednávaní dňa 19.3.2014 v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil s obsahom celého spojeného súdneho spisu a vyhlásil vo veci rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 3NcC/45/2012-15. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody, odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmavaných exekučných konaniach, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejmé, že nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval, keď s poukazom na znenie § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) konštatoval, že zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie

rozhodcovského súdu. V zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014 je exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a je nesporné, že to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v nadväznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Odvolací súd sa zhoduje so závermi prvostupňového súdu v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prieťahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. K tejto otázke pre úplnosť odvolací súd na závery Ústavného súdu Českej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde (ďalej len preskúmavané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný. Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny. Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Len pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné dodať nasledovné:

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu

škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup súdu videl v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom) vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c/, t.j. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu napr. sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo potom povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky týkajúce sa tejto otázky. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody, či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Žalobca tiež neopodstatnene namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 4.2.2013, toto svoje písomné vyjadrenie súdu prvého stupňa doručila dňa 6.2.2013 /č.l. 32/, ktorý uvedené vyjadrenie žalovanej doručil žalobcovi dňa 19.2.2013, čo vyplýva z doručenky na č.l. 44. Za tejto situácie mal žalobca dostatok času na to, aby sa vyjadril k argumentom žalovanej a prípadne navrhol vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobil, sám sa vzdal tohto procesného práva, ktorého realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaný a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobca nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.